

jeg må formode, at det bl.a. er det, der skal klarlægges gennem en sådan undersøgelse.

Jens Peter Vernerse (S):

Nu undlod statsministeren jo helt præcist at svare på det meget konkrete, om ikke statsministeren var enig i, at når Rigsrevisionen skriver, at fra 1998 til 2001 var orienteringen til Folketingets Kirkeudvalg dækkende, så må det være ret indlysende, at så er der altså ikke noget at komme efter dér.

Det drejer sig jo ikke blot om, hvorvidt der er truffet beslutninger, der gør, at man bruger pengene i en bestemt kasse. Det drejer sig jo også om den kreative bogføring, hvor man overfører et underskud til det efterfølgende år, for at det ikke skal se så grimt ud.

Jeg vil også spørge: Synes statsministeren ikke, at det er betænkeligt, når, som det fremgik i aftes af DR-Nyhederne, at kirkeministeren tre gange har forsøgt at få Rigsrevisionen til at se på tidligere kirkeministres ansvar for rod. Som statsrevisor Peder Larsen siger: Det er helt utilstedeligt, at en minister forsøger at påvirke en revisor og en revision. Det synes jeg faktisk statsministeren også må forholde sig lidt til.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har ikke kendskab til, hvilke henvendelser kirkeministeren måtte have rettet til statsrevisorerne, men jeg ved, at kirkeministeren har været meget optaget af at få klarlagt, hvad der er foregået, hvad jeg jo også bekræftede i mit svar på spørgsmålet fra hr. Jesper Langballe.

Jeg mener, at kirkeministeren, i alt hvad hun har foretaget sig i denne sag, har demonstreret en klar vilje til selv at få tingene lagt frem og få dem undersøgt, og det vidner jo kun om, at ministeren er optaget af, at det hele bliver afdækket.

Jens Peter Vernerse (S):

Jamen det er jo også væsentligt at spørge, når vi nu har beretningen fra statsrevisorerne, hvor det jo fremgår fuldstændig klokkeklart fra revisorerne:

»Kirkeudvalget burde have været orienteret om disse forhold. Ministerens udsagn var alt for optimistiske vedrørende regnskabet. Kirkeministeriets foranstaltning til at sikre, at den samlede budgetramme for året bliver overholdt, var ikke tilstrækkelig.«

Der var altså en massiv kritik punkt for punkt af det, der er sket i den nuværende kirkemini-

sters tid. Det gør måske heller ikke noget indtryk på statsministeren, men det burde det gøre.

Det her er altså ikke noget, der kan fedtes af på tidligere ministre. Det drejer sig om den nuværende minister. Det fremgår klokkeklart af revisorerne beretning. Jeg håber også, at statsministeren vil erkende, at sådan er det rent faktisk.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil bare understrege, at den nuværende kirkeminister selv har været den drivende kraft i at få sat undersøgelserne i gang.

Spm. nr. US 121

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Om den næste og sidste spørger til statsministeren er hr. Jeppe Kofod.

Jeppe Kofod (S):

I søndagens udgave af Berlingske Tidende kunne man læse et meget åbent, meget ærligt og meget klart interview med udenrigsminister Per Stig Møller, hvor han understreger, at der er behov for at genskabe den dansk-tyske alliance, og at der er god grund til at få snakket sammen efter det meget anstrengte forhold på grund af bl.a. den udsendelse, som jo har været meget diskuteret, nemlig »Fogh bag facaden«.

Der vil jeg sådan set bare høre, om ikke statsministeren er enig i den udtalelse fra udenrigsministeren om, at der er behov for og god grund til at få snakket sammen, at der er et stærkt behov for at genskabe den dansk-tyske alliance, og at udenrigsministeren derfor har taget kontakt til sin kollega i Tyskland.

Når jeg spørger, er det, fordi statsministeren jo nægter. Statsministeren siger i dag til Ritzau, at der skulle være det allerbedste forhold mellem Danmark og Tyskland. Jeg undres bare: Hvad er egentlig op og ned her? Er det den samme regering, der siger de ting her, eller er det to helt forskellige synspunkter? Altså udenrigsministeren siger ét, og statsministeren siger noget andet. Hvad er op og ned i den her sag?

Kl. 12.35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Heldigvis er det sådan i EU, at man jo godt kan have et fint, fortræffeligt forhold til sine partnere i EU og så alligevel på bestemte punkter have en konkret uenighed, men alligevel kunne snakke sammen.